

[Helge Adam Møller]

svarsbudgettet. Dette er en klar konsekvens af vores holdninger.

Lad mig til sidst knytte en kort kommentar til det, som den socialdemokratiske ordfører sagde angående de tre pinde. Jeg finder ikke, der er nogen som helst problemer i de tre pinde, altså noget med at gennemgå de eksisterende materielanskaffelsesplaner, noget med at vurdere muligheden for at sænke beredskabet, hvis varslingen øges, og muligheden for at justere øvelser i takt med, at tilliden vokser mellem Vest og Øst. Jeg vil endda sige, at hvis ikke Forsvarsministeriet, Forsvarskommandoen og forsvarsledelsen i øjeblikket er i fuld gang med disse tre pinde, burde de afskediges. Det er vel en naturlig konsekvens af den udvikling, man har, og det ansvar, man har i disse forskellige militære og civile stabe. Så vi har overhovedet ingen problemer med at sige: Selvfølgelig skal det ske.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne complimentere hr. Helge Adam Møller for den saglige og rimelige måde, hans indlæg klingede ud på, men vil dog også for at undgå eventuelle gentagelser påtale indledningen i indlægget, som forekom mig at være noget, der kunne være skrevet på forsvarets skole for psykologisk krigsførelse midt under den kolde krig i 1950'erne. Hvad var dog det for noget snak? Tænk, hvis vi andre stod heroppefra og sagde: Da USA invaderede Den Dominikanske Republik, krævede De Konservative større forsvar. Da USA førte krig i Vietnam, krævede De Konservative større forsvar. Da CIA væltede Salvador Allende, krævede De Konservative flere militærudgifter. Da CIA var med til at styrte demokratiet i Grækenland, krævede De Konservative større militærudgifter. Da USA invaderede Grenada, krævede De Konservative større militærudgifter.

Kan vi ikke slippe for den slags? Og kan vi ikke blive enige om, at der er sket det rimelig interessante, at De Konservative nu ufattelig tungt og modstræbende af den virkelige udvikling i verden er begyndt at forstå, at militær ikke er noget, der er der for dets egen skyld, hvilket så rejser det problem, jeg var inde på i min indledning, nemlig at truslen fra Warszawapagten ikke eksisterer længere. Det må da være et voksende problem også i konservativ tankegang, selv om selve ideen med at være konser-

vativ jo naturligvis er at forsøge at fastholde og udbygge det bestående.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i mødets afvikling, og jeg har selvfølgelig heller ikke været så længe herinde. I al stilfærdighed vil jeg bare spørge, om ikke en af de næste regeringsordførere kunne læse det ikke fremsatte dagsordensforslag op, sådan at vi andre også har en chance for at diskutere, hvilke pinde der skal være hvor. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til hr. Pelle Voigt: Tak for ordene om de sidste tre fjerdedele af talen. Indledningen var selvfølgelig velvalgt efter min mening, og jeg mener også, den fortalte sandheden. Det, jeg prøvede på at sige med de ord – måske skåret meget tydeligt ud – var, at jeg finder, SF gennem hele sin eksistens, uanset hvordan situationen har været mellem Øst og Vest, uanset hvad truslen var mod Danmark, altid havde samme patentløsning: Danmark skulle intet forsvar have, og det skulle i hvert tilfælde være så lille og så ineffektivt som muligt.

Det, jeg synes er det spændende ved ethvert politisk parti, er, at man justerer sin politik til den udvikling, der sker i samfundet eller i omverdenen, og derfor nævnte jeg også klart og tydeligt, at jeg så sent som for 1 år siden her og mange andre steder har stået og talt for, at vi skulle have øgede bevillinger til dansk forsvar, fordi jeg syntes, truslen på det tidspunkt nødvendiggjorde det. Men i dag erkender jeg, at truslen går den modsatte vej, og tilliden vokser, og det må medføre, at vi også kan begynde at gå nedad, når aftalen er indgået. Det er altså en fleksibilitet, som jeg håber at SF også fremover vil udvise.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil bare spørge hr. Helge Adam Møller, om det virkelig er forbigået hans opmærksomhed, at SF i løbet af de sidste få år ikke har ført en fuldstændig massiv og uforandret politik på dette område, men at SF faktisk fra den periode, hr. Helge Adam Møller refererede til, og